

- Jézus szolgálatának első szakasza. 1–4. fejezet: jeleket tesz, sokan hitre jutnak mellette: az első tanítványok, Kánai menyegző („tanítványai hittek benne”), Nikodémus, samáriai asszony; most „befogadják a galileabeliek”, és megtér a királyi ember.
- Kérnek is tőle jelet (Jn 2,18), de nem tesz. „Testének templomáról szolt” – Ő maga a jel, a halála és a feltámadása.
- Názáretben is elutasították, de visszamegy. Nem adja fel: ahol elutasították, ott később befogadhatják.
 - o Ha valaki elutasítja a Jézusról való bizonyágtételt, később befogadhatja: Isten előkészítheti rá. Ilyenkor nem kell sem beszélünk, sem más módon mutogatnunk a hitünket (a Jézusra mutatást nem is lehet erőltetni; ha megpróbáljuk, csak magamutogatók leszünk).
- Most azért fogadják be, mert „látták, amit Jeruzsálemben az ünnepen cselekedett”. Mi volt ez? Templomtisztítás? Jelek és csodák (ezekről János nem ír)? Ahol Jézus ott van (ünnepen és hétköznapiakban), ott fel lehet ismerni, hogy „ez Ő”, de ehhez nyitott szem kell. Az ünnepen hangzott Isten Igéje, ez nyithatott fel szemeket.
- Megérthették / megsejthették, hogy Jézus a Messiás – vagy legalábbis egy különleges személy, akinek különleges kapcsolata van Istennel. (Nikodémus is: „tudjuk, hogy Istentől jöttél tanítóul”.)
- Jézus nem áll meg itt. Itt a „királyi ember” lesz az, akit tovább tud vezetni a személyes hitre.
- Kánában történik, ahol Jézus már tett csodát. A királyi ember Kapernaumból jön (25–30 km).
- A személyes hit ott kezdődik, hogy „nekem szükségem van Jézusra”. Itt egy halálos betegség; a mi életünkben lehet ez, vagy más reménytelen helyzet. – A fiáért aggódik, és reménykedik, hogy ebben tud és akar segíteni Jézus – más nem tud.
- „Ha nem láttok jeleket és csodákat, nem hisztek” – többes szám; velünk született hitetlenség. Később János azt írja: „ennyi jelt tett közöttük, mégsem hittek benne”. – De ez a királyi embernek is szól: meg kell látnia, hogy őrá is igaz-e.
 - o „Ha az Úr megad mindent nekem, akkor Ő lesz az én Istenem.” – „Ha sikerül ez a vizsga, mindennap fogok Bibliát olvasni.” Nem komoly hozzáállás, de Isten komolyan veszi, és továbbvezet – mert terve van velem. – Nem a mi elszánt keresésünkért lehetünk most az Övéi.
- „Uram, jöjj, mielőtt a gyermekem meghal” – bárhol tart is az én hitem, Jézusra van szükségem.
- „Menj el, a te fiad él” – Jézus tudja, hogy ennek az embernek a hitét eddig lehet próbára tenni. Jairusnál továbbmegy...
- Ez még mindig próba: Jézus nem az embernek engedelmeskedik. „Uram, jöjj...” – nem megy, másképpen segít.
 - o Nem szoktuk utasítgatni Istent: tegye ezt, tegye azt, mert akkor lesz megoldva az én problémám?

- „Hitt az ember a szónak” – a királyi ember nem utasítgatott, hanem engedelmeskedett. Eljutott oda, hogy Jézus Úr, nemcsak segítő. Nemcsak a betegségnek parancsol, hanem nekem is.
 - Mégis kell neki a megerősítés (az időpont egyezése), hogy valóban Jézus szavára gyógyult meg a fia. – És talán a háznépnek is, mert erre alapozva tehetett bizonyosságot.